

Skaties uz mūžību!

Elena S. Daltone
otrā padomniece Jauno Sieviešu vispārējā prezidijā

Vai tu saproti, kāpēc ir svarīgi saglabāt tīrību un šķīstību?

Kad piedzima mūsu pirmais mazdēls, tad visa ģimene steidzās uz slimnīcu. Man tā bija brīnišķīga pieredze redzēt, kā mūsu vecākais dēls Matejs tur savās rokās šo mīlo mazuli. Stāvot pie bērnistabas loga, mēs ar jaunāko dēlu Čadu raudzījāmies šī jaunā mazā gara acīs — tik tīrās, tik skaidrās, tik nesen nākušās no debesīm. Šķita, ka viss laiks ir apstājies uz mirkli un mēs varējām redzēt lielo mūžīgo plānu. Dzīves svētums bija kristālskaidrs un es čukstēju Čadam: „Vai tu saproti, kāpēc ir svarīgi saglabāt tīrību un šķīstību?” Viņš godbijīgi atbildēja: „Ak, jā, mamma, es saprotu.”

Tas brīdis bija tik spēcīgs, ka es vēlu katram jaunam vīrietim un sievietei, katram jaunam pieaugušajam, un patiešām katram no mums izjust un saprast nozīmīgumu cienīgai un šķīstai dzīvei. Tikai mūsu pašu cienīgums un šķīsta dzīvošana ir tā, kas dos mums kvalifikāciju, lai mēs varētu izpildīt katrs savu individuālo zemes misiju.

Mūsu individuālā misija sākās ilgi, pirms mēs ieradāmies uz zemes. Pirsmirstīgajā dzīvē mēs tikām „aicināti un sagatavoti”, lai dzīvotu uz zemes laikā, kad kārdinājumi un izaicinājumi ir vislielākie. Tas bija „mūsu ārkārtīgās ticības un labo darbu dēļ” un tāpēc, ka mēs „bijām izvēlējušies labo”¹. Mēs sapratām mūsu Tēva plānu un zinājām, ka tas ir labs. Mēs ne tikai izvēlējāmies to, bet arī aizstāvējām to. Mēs zinājām, ka mūsu agrīnās misijas būs kārdinājumu, izaicinājumu un grūtību pilnas, bet mēs arī zinājām, ka mēs tiksīm svētīti ar evaņģēlija pilnību, ar dzīviem praviešiem un ar Svētā Gara vadību. Mēs zinājām un sapratām, ka mūsu panākumus uz šīs zemes noteiks mūsu cienīgums un šķīstība.

Ko nozīmē būt cienīgam un šķīstam? Mormona Grāmatā Lamonija tēvs lūdās: „Kas man ir jādara, lai es iegūtu šo mūžīgo dzīvi, par kuru tu runāji?”² Ķēniņš noslēdza saistības ar To Kungu, sakot: „Es atstāšu visus savus grēkus, lai Tevi pazītu.”³ Kad Lamonija tēvs saprata, kas viņš bija un to lielo plānu, kura sastāvdaļa viņš bija, cienīgums un šķīstība kļuva par viņa sirds vēlēšanos.

Lai kļūtu cienīgi, mēs izdarām izvēles, kas dos mums iespēju atgriezties mūsu Debesu Tēva klātbūtnē. Mēs darām tās lietas, kas dos mums iespēju prasīt tās svētības, kas Viņam ir noliktas mums. Šis ir tas iemesls, kāpēc mēs esam šeit uz zemes — „lai redzētu, vai viņi darīs visu, ko Tas Kungs viņu Dievs tiem pavēlēs”⁴ Caur mūs ticību Tam Kunga Jēzum Kristum, ka mēs varam pretoties kārdinājumam.⁵ Mūsu ticība ļaus mums izsargāties no ļaunuma. Tas mums būs atbaidošs, jo „gaisma pielīp gaismai” un „šķīstība mīl šķīstību.”⁶

Kļūt tīram, skaidram un neaptraipītam no pasaules ir nepieciešama ne tikai ticība, bet arī grēku nožēlošana un paklausība. Mums jādzīvo pēc noteikumiem un jādara tās lietas, kas nodrošinās mums pastāvīgu Svētā Gara klātbūtni un vadību — jo Gars nevar dzīvot nešķīstos tempļos.⁷

Kāds jauns vīrietis, kuru es pazīstu, teica: „Tas ir pārāk grūti. Dzīvot pēc noteikumiem

manā pasaulē nav iespējams. Tas ir pārāk grūti.” Tomēr, zinot, ka mēs esam Dievības dēli un meitas, mums jātiecas pēc cienīguma. Kāda cita jauniešu grupa, kuru es pazīstu, pieņēma moto: „Es varu paveikt grūtas lietas.” Viņi saprot savu izcelsmi, savu misiju, vadības avotu, un viņi saņem spēku, turot savas derības. Viņi saprot arī, ka, ja ir izdarīta kļūda, viņi var to izlabot! Sātans vēlas, lai mēs visi domātu, ka grēku nožēlošana nav iespējama. Tas ir pilnīgi nepareizi. Glābējs ir apsolījis mums piedošanu.⁸ Katru nedēļu cienīga Svētā Vakarēdiena pieņemšana dod katram no mums iespēju kļūt tīriem un šķīstiem, jo mēs solām „vienmēr atcerēties Viņu, un pildīt Viņa baušļus.”⁹ Jēzus Kristus evaņģēlijs ir pavisam vienkāršs — mums ir doti darba rīki, kas dara šo taku taisnu un šauru. Ceļš ir skaidrs: „Jo mans jūgs ir patīkams un mana nasta viegla.”¹⁰

Pirms trīsdesmit astoņiem gadiem Soltleikas templī Elders Gordons B. Hinklijs salaulāja manu vīru un mani. Padoms un virziens, kuru viņš mums deva tajā dienā, ir kļuvis par ceļa zvaigzni mūsu dzīvē. Kad mēs izgājām no tempļa kā vīrs un sieva, mēs devāmies uz parku netālu no tempļa un pierakstījām dienasgrāmatā tos gudrības vārdus, ko mēs saņēmām. Viņš mums deva padomu vienmēr atcerēties mūsu lūgšanas — no rīta un vakarā; lūgt kā pārim un kā ģimenei. Viņš deva mums padomu vienmēr maksāt pilnu un godīgu desmito tiesu un būt devīgiem Tam Kungam. Viņš ieteica mums lasīt Svētos Rakstus katru dienu un pielietot savā dzīvē to principus. Un viņš ieteica mums palikt cienīgiem. Viņš teica: „Vienmēr dzīvojiet tā, lai tad, kad jums ir vajadzīgas Tā Kunga svētības, jūs varētu Viņam tās lūgt un saņemt, jo jūs esat cienīgi.” Viņš teica: „Pienāks laiki jūsu dzīvē, kad jums būs nepieciešamas tūlītējas svētības un jums vajadzēs dzīvot tā, lai jūs tās saņemtu — ne aiz žēlastības, bet tāpēc, ka jūs esat cienīgi.” Tad es nesapratu, ko viņš ar to domā, bet tajos trīsdesmit astoņos gados, kas tam sekoja, mēs esam griezušies pie mūsu Debesu Tēva pēc daudzām „tūlītējām svētībām.” Katru dienu šie svētie paradumi un pareizā ierastā kārtība ir palīdzējuši mums cieši turēties uz ceļa, kas ved atpakaļ mūsu Tēva klātbūtnē. Un šodien es saku — „Mēs pateicamies Tev, ak Dievs, par pravieti, kas vada mūs šajās pēdējās dienās.”¹¹

Personīgais cienīgums ir būtisks, lai ieietu Viņa svētajos tempļos un beidzot kļūtu par mantiniekiem „visam, kas Tēvam pieder.”¹² Tas Kungs ir teicis: „Lai tikumība rotā tavas domas nepārtraukti; un tad tava pārliecība kļūs stipra Dieva klātbūtnē.”¹³ Kad mēs tā darām, mēs varam pašapzinīgi ieiet Dieva svētajos tempļos ar apziņu, ka mēs esam cienīgi, lai ietu tur, kur iet Pats Tas Kungs. Kad mēs esam cienīgi, mēs varam ne tikai *ieiet* templī, bet templis var *ieiet* mūsos. Tā Kunga solījumi par glābšanu un laimi kļūst *mūsu* — un mūsu zemes misija kļūst *Viņa*.

Nupat pagājušajā mēnesī mūsu jaunākais dēls Čads iegāja templī ar skaistu, cienīgu jaunu sievieti, lai apprecētos uz laiku un uz visu mūžību. Kad viņš saņēma viņas roku un nometās ceļos pie altāra, es paskatījos uz spoguļiem abās pusēs un atkal man gribējās čukstēt — „Vai tu saproti, kāpēc tas ir tik svarīgi būt tīram un šķīstam?” Bet šoreiz man tas nebija jāatgādina viņam, jo Svētais Gars viņam to čukstēja.

Jaunatne ar cēlām pirmdzimtības tiesībām, skatieties mūžības logos! Saskatiet sevi Tā Kunga tempļos. Redziet sevi, dzīvojot cienīgu un šķīstu dzīvi. No jums ir atkarīgas paaudzes! Es liecinu, ka cienīgums ir iespējams Jēzus Kristus veiktās Grēku Izpiršanas izpērkošā un nodrošinošā spēka dēļ. Es lūdzu, lai par katru no mums varētu teikt: „Viņi staigās ar Mani baltās drēbēs, jo viņi ir tā cienīgi.”¹⁴ Jēzus Kristus

Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Skat. Almas 13:3.
2. Almas 22:15.
3. Almas 22:18.
4. Ābrahama 3:25.
5. Skat. Almas 37:33; 3.Nefija 7:18
6. Skat. M&D 88:40.
7. Skat. Helamana 4:24.
8. Skat. *Jaunatnes morāles stiprināšanai*, (2001), 30.
9. Moronija 4:3.
10. Mateja 11:30.
11. „Par Pravieti, Dievs, pateicamies,” *Baznīcas dziesmas*, 36.
12. M&D 84:38; skat. arī 35–37. p.
13. M&D 121:45.
14. Jāņa atkl. 3:4; skat. arī 5. p.